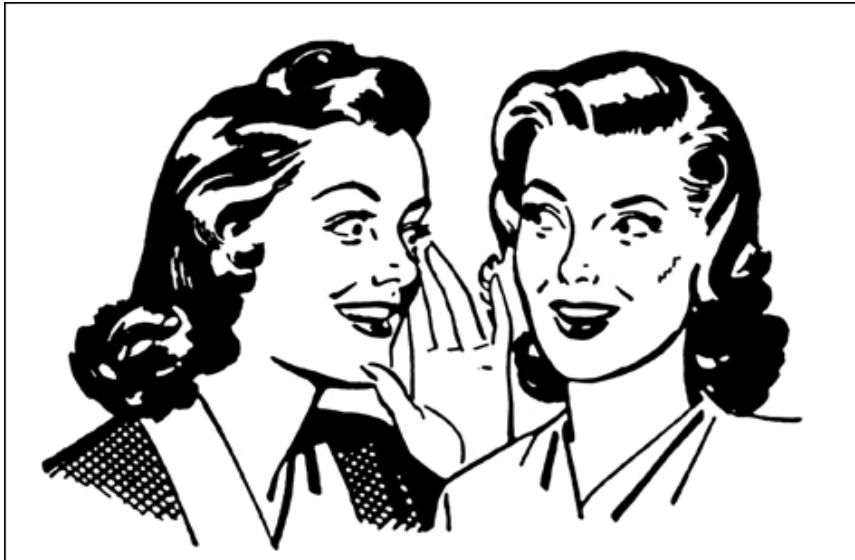

Màn Đàm, Trò Chuyện

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Ý-Đác / Texas-Hoa Kỳ
Thứ Năm, 22 Tháng 12 Năm 2011 15:30

Màn đàm, thảo luận là cơ hội người học với nhau để chia sẻ tâm tư, hiểu biết hoặc phân tích bản lý luận làm sáng tỏ một vấn đề.

Có một số điều nên theo, vài điều nên tránh để cuộc trao đổi được hào hứng, thân tình:

1- Chúng ta nên để tâm đi vào màn

Các chúng ta thường nói rằng:

“Rất thú vị nhưng làm cũng say

Nghe không, nói làm đau hay cũng nhàm”.

Thực vậy, dù có là nhà hùng biện, nói hay nói hấp dẫn với nhiều chuyện đi kèm, nhưng một mình

Màn Đàm, Trò Chuyện

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Ý-Đ / Texas-Hoa Kỳ
Thứ Năm, 22 Tháng 12 Năm 2011 15:30

phát ngôn từ để u t i cu i thì e cũng “m c h vô nhân”.

V i, ng i khác ch c cũng có nh ng đi u mu n k , vì m i ng i có b n ph n đóng góp ph n mình. Đâu có ai mu n b cho là ch “ng m h t th ”, th đ ng, im l ng ng i nghe.

Ví dù nh mình có là ch nhà trong cu c nói l i càng nói v a đ đ a đà g i ý cho cu c trao đ i, đ nhi u ng i góp ý, h n là “đ ng ta, ta c đ ”, thao thao b t tuy t.

2- Tập trung vào n i dung câu chuyện

Khi trà đ t u h u thì ti n đầu nói đó. Nh ng không ph i vì v y mà cà kê dê ng ng, lang bang chuyện này chòng chéo chuyện kia.

Đ tài ph i h u ích cho m i ng i ch không nên dài dòng v n t chuyện mình th y h ng thú.

Cũng nên l u ý r ng, chuyện ch h p đ n khi đ c trình b y l n đ u. Ch cùng m t n i dung, nh c đi nh c l i thì li u có nh t nh n n c c ao bè, “bi t r i, kh l m, nói mãi” hay không.

3- Ch ng nên nói chuyện cá nhân

“Đèn nhà ai n y sáng” là câu nh c nh c a c nhân.

M i gia đình có m i hoàn c nh. Dù có gi n v ghét ch ng, bu n chuyện n con cái đ n m y, cũng ch ng nên “v ch áo cho ng i xem l ng”, v i chuyên riêng t c a mình.

Và cũng ch ng nên mang chuyện “đ n đ i” v ng i khác ra mà “gossip”, làm quà cho bu i g p

g

Thì u gì chuy n đ nói đ bàn. Chuy n th i ti t n ng m a, chuy n trên tr i đ i đ t bi t bao nhiêu v n đ liên quan t i đ i s ng c ng đ ng, th gi i mà không ai n m h t. Cho nên, ai cũng ch đ i đ c k , đ c nghe đ r ng t m ki n th c.

4- Đ ng ph nh n, quy t đoán

“Trăm ng i m i ý”.

Và th ng th ng khi phát bi u thì đa s cũng ch quan, cho là i vàng ng c/phát ngôn c a mình chính xác, đáng nói, đáng nghe. Cũng t t đi, n u ý ki n đó đ c nhi u ng i tán th ng.

Nh ng ch ng nên “th ng th ng” ph n bác ý ki n ng i khác là sai, ph i th này th kia m i đúng. M t phát ngôn nh v y ch ng khác chi “kê t đ ng” vào mi ng nhau, khi n cho cu c trao đ i đ t nhiên căng th ng, ng ng i.

Cu c nói vui h n khi nhi u trao đ i nh nhàng v i r t ít s c c nh. Nh Socrate đ ngh là thay vì “Tôi nghĩ” thì hãy “Quý v , anh ch nghĩ sao?”

5- Đ ng ngang x ng ng t i

Lâu lâu đ a ra i tán th ng ng n g n có l h p lý h n là khi ng i ta đang hào h ng mà mình “th c g y bánh xe” v i ý ki n c a mình.

Ho c cũng có ng i không kiên nh n đ i ng i khác k t thúc. H đ t nhiên xen vào, đ a ra vài nh n xét.

Đây là đi u c n tránh vì s làm ng i khác c t h ng, b c mình và cũng ch ng t mình là ng i h i nghèo “văn hóa”, phá đám, làm cu c nói tr t đ ng r y, trì tr .

6- Đ ng đ t nhiên đ i đ tài

M i ng i đang say mê đ a ra nh ng nh n xét, bình ph m v th i trang, s c đ p mà đ t nhiên có ng i chuy n sang v n đ kinh t , tài chánh thì li u có b cho là l c đ không nh ? Ch ng khác chi dòng n c đang êm đ m ch y mà ai đó thò tay khu y đ ng...

7- Đ ng n ng l i ch trích

C nhân th ng nh c nh r ng:

“L i nói ch ng m t t n mua

Li u l i ăn nói cho v a lòng nhau”

Vui gì đâu nh ng l i châm ch c không c n thi t, nh ng nh n xét có tính cách ác ý, nh ng nh o báng, coi th ng.

N u không nói đ c l i v a lòng nhau thì thà im l ng m m c i còn đ p h n.

“V a lòng nhau” là v a lòng ng i khác mà ta cũng đ c bình an, không b oán gi n.

8- Nói rõ ràng, chậm rãi

Kinh nghiệm cho hay những người nói rõ ràng, chậm rãi được nhiều người tán thưởng, theo dõi họ là lan chanh, lúi lúi. Những người nghe sẽ dễ dàng thu nhập, “tiêu hóa” những hiểu biết mới.

Trong khi nói cũng nên dành khoảng ba giây, theo dõi nét mặt người nghe, dò xét phản ứng thu nhận để kịp thời bổ sung nội dung câu chuyện cho thích hợp.

Lâu lâu hãy chêm vào một vài lời hài hước để không khí thêm vui nhộn là điều cũng nên làm.

9- Thích thú, theo dõi câu chuyện

Theo dõi câu chuyện không phải chỉ với tai nghe mà còn mắt nhìn, dáng điệu cử động.

Kinh nghiệm cho hay, khi người đang nói mà người nghe lơ đãng, nhìn xuống, nhìn quanh, tay gõ mặt bàn thì họ là kẻ tài lắng nghe, họ cũng người nghe có hồn, đang kiếm chuyện rút lui.

Chúng ta nên nhớ kỹ. Chúng ta không nên chỉ thích thú mà làm người nói buồn lòng, mà cố gắng “chắc là mình nói vô duyên, chúng ta ai muốn nghe”.

Nếu thấy chuyện ra đi, cần lắng nghe để nghe lên, rồi bắt đầu, để người nghe, người nói tiếp tục.

Cũng chúng ta nên nhớ to riêng với người khác bên, chúng ta quy định rõ ràng, chúng ta chia trí người khác.

Và:

Màn Đàm, Trò Chuyện

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Ý-Đác / Texas-Hoa Kỳ
Thứ Năm, 22 Tháng 12 Năm 2011 15:30

- Trong trò chuyện, nên dành một thời gian để nghe người khác nói, trừ khi họ muốn mình nói thì họ nói.

“Lời điếm của người nghe thì là làm vui lòng người nói mà lời điếm của điếm điếm của mình điếm thì thu được thêm thì u biết.”

- “Biết thì thì a thì t, không biết thì a cát mà nghe” là chỉ nên thuát thì nên áp dụng khi không hiểu rõ đề tài, chỉ chỉ nên nên mở miệng “mơ hồ cáng”.

- Chúng nên cao giọng khuyên răn, thuyết giảng, trừ khi được yêu cầu. Lời khuyên nên được đưa ra một cách ý chỉ không có tính cách “đáy đái”, áp dụng.

Coi vậy mà nói với nhau cũng là một một nghề thuát.